

Hat hét Ausztrália keleti partján

3. rész – Brisbane

Queensland állam fővárosa, az állam lakosainak fele itt lakik, több mint 2 millió lakos. Legalább 40 km sugarú félkör Brisbane területe, és a belváros ma is épülő toronyházakkal teli.

A toronyházak tövébe érkezünk egyből a Central station-ból. Queens-streetre, a sétáló utcájára egy meredek lejtőn jutunk le. A felhőkarcolók alá beszorítva egy kis mini templom elöl, és a tornyos városháza előtt egy kis park. Még jó, hogy ezeket meghagyták - eddig. Óriási klimatizált áruházak, csak úgy ömlik ki a hideg levegő az utcára.

Mégis csak gazdag ország ez!

Tömeg, mindenütt. Turisták: kínaiak, japánok, ázsiaiak. A turisták paradicsoma, amin nem is csodálkozom, hiszen egy Kánaán az - még nekünk is!

Majd át a Brisbane folyón: múzeum, művészeti galéria. Nem visszük túlzásba, de kell a kultúrának is áldozni. Tetszenek a bennszülött részlegek, és az 'abó' festmények. Persze itt is egy kávézóba jutunk, így kapucsinó és kávé a vége. Nagyon finomak a kapucsinók, és 10 -20 cent az árkülönbség! Ez volt az első lépés 'a mindennapi kapucsinókat add meg nekünk' -höz.

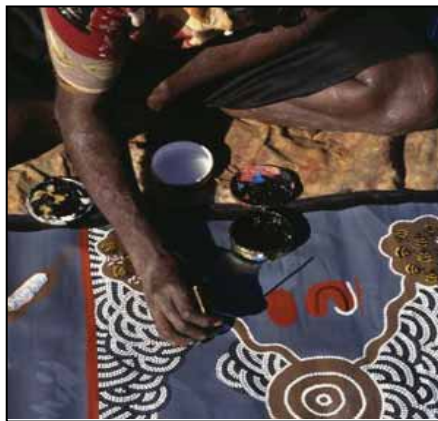
A Brisbane folyó jobb partján végig kerékpárút, sétány, majd műtengerpart, vízzel – homokfövennyel (Streets Beach). Itt is segít egy fiatalasszony, lefotóz bennünket egy vaníliafánál. Segítőkészek!

Majd vissza a gyalogos hídon, és túloldalt a Botanikus Kert: királypálmák, őserg páfránypálmák, óriási fikuszok, araukária fenyők, papagájok, lizárdok, ibiszek és a vadpulykák (20 000 fajta növény, sok száz állat). A folyóvíze sós a dagályban, így csodás a mangrove erdő, deszkaösvény vezet át. Itt is kocogókkal találkozunk! Mosolyognak, köszönnek – még a betelepült kínai is.

Néhány régi ház itt megmaradt. Aztán

Brisbane, Streets Beach

Aboriginal művészet, történeteket mesél, térképet rajzol

vissza a forgatagba, a Queens Streetre. Ott sör- persze Guinness (*Guinness is good for you!*- mondták az írek, és én is ezt valom).

Délután már ömlik ki a rengeteg ember a felhőkarcolókból; Yupik: öltöny/kosztüm, ing, nyakkendő és övre akasztott belépőkártya.

Az állomás zsúfolt, persze négy óra, de mindenki segít, és jók a menetrendtábláik. Érvényes jegy nélkül be sem engednek a peronra!

Egyébként minden ingyenes: beach, múzeum, botanikus kert... sajnos a sör nem.

Vissza a tengerpartra: Hévíz, vonat, buszmár nagyon tudjuk a járást. Van, aki végig velünk jött: 80 km-re Brisbane-tól. Naponta bejár?

Hétfő-kedd tengerpart, homokföveny, fürdés, kagylógyűjtés. Whiskey - whiskey és sörlevesek után már annyira rendben vagyunk, hogy Gyula gulyást főzött, marhából. (Nem kapunk petrezselymet és karalábét hozzá.)

Úgy látszik, hogy néhány nap után már jön a lovágás? Brisbane, a hasonló nevű folyó partján terpeszkedik el.

Egy hétre Lajosékhöz megyünk lakni. A lakás úgy 40 kilométerre van Brisbane központjától, persze ez is még a külvárosának számít. Mindenütt sztrádák, több sávos utak, ápoltság, fasorok, Nyugat Európából jól ismert kertvárosi házak (itt még szebbek). Igaz kb. 1500 mm eső esik évente, és a legalacsonyabb hőmérséklet 20-25 fok a mi nyarunk idején, amikor persze ott tél van. Szebbnél-szebb pálmafák, mandarin, banán (még zöld volt), és fává növekvő fikuszok, óriási „heritage tree”-k (örökség fák), amit kötelező meghagyni a telektulajnak. Ezek a fák mutatják, hogy 20-25 éve itt még eukaliptusz erdők, fás-ligetes legelők voltak a folyóparton.

R.P.

Guinness a Queens Streeten